

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือการปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

อำเภอโนนแดง จังหวัดนครราชสีมา

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

โดยที่เพื่อเป็นการกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเหตุเดือดร้อน
หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์และปล่อยสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่
ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๒๙
และมาตรา ๓๐ ให้กระทำได้โดยตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒) ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดงและนายอำเภอโนนแดง จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง เรื่องการควบคุมการเลี้ยง หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง นับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ตราไว้แล้ว ที่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์อื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษาตลอดจนให้อาหารเป็นอาจิม กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลสัตว์นั้นให้เจริญเติบโตและมีชีวิตอยู่ได้เพื่อการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรก

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่มีการควบคุมของเจ้าของสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็นรบกวน

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือซากสัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงหรือที่อื่นจากชุมชน

/เจ้าพนักงานท้องถิ่น...

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง โดยเด็ดขาด ได้แก่

- (๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง
- (๒) ปลาปิรันยา
- (๓) คางคกไฟ
- (๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ
- (๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ
- (๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ ห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ ล่อ ลา สุกร สุนัข แมว เป็ด ไก่ ห่าน นก หรือสัตว์อื่นๆ โดยเด็ดขาด ในเขตพื้นที่สถานที่ราชการในการดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง หรือหน่วยงานราชการอื่นในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง รวมทั้งโรงเรียนหรือสถานศึกษาของเอกชน และโรงพยาบาลโนนแดง บริเวณถนนและสถานที่อันเป็นถนนสาธารณะทุกสาย บริเวณแม่น้ำลำคลองทุกสาย ยกเว้นพื้นที่ที่จัดไว้ให้เป็นที่เลี้ยงสัตว์ที่มีหนังสือสำคัญ สำหรับที่หลวง การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ตามวรรคหนึ่งนั้น คือกรณีกระทำการเป็นประจำเป็นอาชีพหรือไม่สนใจควบคุมดูแลสัตว์จนเข้าใจได้ว่ามีการใช้พื้นที่ถนนสาธารณะเป็นที่เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๗ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๗.๑) ช้าง
- (๗.๒) ม้า
- (๗.๓) โค
- (๗.๔) กระบือ
- (๗.๕) แพะ
- (๗.๖) แกะ
- (๗.๗) ล่อ
- (๗.๘) ลา
- (๗.๙) สุกร
- (๗.๑๐) สุนัข
- (๗.๑๑) แมว
- (๗.๑๒) ไก่
- (๗.๑๓) ห่าน
- (๗.๑๔) นก

(๗.๑๕) สัตว์ป่า ตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาต จากกรมป่าไม้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติมทั้งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง หรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล โนนแดง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ที่ต้องควบคุม ข้อ ๗ โดยมีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๘.๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์เลี้ยง

(๘.๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำทะเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๘.๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้วเจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๙.๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมกับประเภทและชนิดของ สัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบ การระบายน้ำและบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

(๙.๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ โดยจัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็น ประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหรือหมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๙.๓) เมื่อสัตว์ตายลง เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญจากกลิ่น ควัน และไม่เป็นเหตุให้เกิดการปนเปื้อนของแหล่งน้ำ

(๙.๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจาก สัตว์

(๙.๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดย ปราศจากการควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัว สัตว์ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๙.๖) ไม่นำสัตว์เลี้ยงออกมานอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตน เว้นแต่เฉพาะเพื่อการเคลื่อนย้าย สัตว์ และได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๙.๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่อให้เกิดอันตราย หรือเหตุรำคาญแก่ผู้อื่นหรือไม่ ก่อให้เกิด มลพิษต่อสิ่งแวดล้อม

(๙.๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งข้อบังคับ ระเบียบและคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

หมวด ๒

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์

ข้อ ๑๐ กรณีการเลี้ยงสัตว์ซึ่งดำเนินกิจการในลักษณะของฟาร์มเลี้ยงสัตว์ หรือเลี้ยงสัตว์ เป็น จำนวนมาก เจ้าของต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามข้อ ๙ อย่างเคร่งครัด เพื่อการดูแลสุขภาพ หรือ สุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์และต้องปฏิบัติตามมาตรการเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรค หรือเหตุรำคาญอันเกิดจากการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

(๑๐.๑) การดูแลสุขภาพและสุขลักษณะของสถานที่เลี้ยงสัตว์ ต้องทำรางระบายน้ำ รับน้ำโสโครก ไปพ้นจากที่นั้นโดยสะดวกและเหมาะสม

/(๑๐.๒) การระบาย...

(๑๐.๒) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำแหล่งสาธารณะ

(๑๐.๓) ต้องจัดให้มีระบบกักเก็บหรือบำบัดน้ำเสียให้เหมาะสม ทั้งนี้ต้องไม่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น จนสร้างความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

(๑๐.๔) ต้องทำความสะอาด กวาด ล้าง สถานที่เลี้ยงสัตว์ให้อยู่ในภาวะอันดีเสมอ

(๑๐.๕) ต้องรักษาสถานที่ อย่ให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน แมลงสาบ ยุง หรือสัตว์นำโรคอื่นๆ และต้องเก็บวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ในการเลี้ยงสัตว์ให้เป็นระเบียบเรียบร้อยเสมอ

(๑๐.๖) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะจำนวนที่เพียงพอ

ข้อ ๑๑ หลังจากที่ข้อบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้ ผู้ใดจะประสงค์จะเลี้ยงสัตว์ตามข้อ ๑๐ ต้องได้รับความยินยอมจากการประชุมประชาคมหมู่บ้าน และได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นการอนุญาตตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องปรากฏข้อเท็จจริงว่าสถานที่เลี้ยงสัตว์นั้นเป็นบริเวณที่โปร่งอากาศถ่ายเทสะดวก มีต้นไม้ให้ร่มเงาพอสมควร ตั้งอยู่ห่างจากแหล่งชุมชน ศาสนสถาน โบราณสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ของราชการอื่นๆ ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าว และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะดังต่อไปนี้

(๑๑.๑) สำหรับการเลี้ยงน้อยกว่า ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๒) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐ - ๕๐๐ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัย และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๓) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๕๐๑ - ๑,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑ กิโลเมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัยและไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๑๑.๔) สำหรับการเลี้ยงสัตว์ตั้งแต่ ๑,๐๐๑ ตัวขึ้นไปต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒ กิโลเมตร จากชุมชนอันเป็นที่อยู่อาศัย และไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียงผู้ขออนุญาตดังกล่าวให้ยื่นคำร้อง ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบและเงื่อนไขที่กำหนดพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้ อย่างน้อย ๑ ชุด

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) หนังสือแสดงความเป็นเจ้าของที่ดิน

(๔) เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควรเรียกเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีเหตุควรสงสัยว่าสัตว์ที่เลี้ยงนั้นเป็นโรคอันอาจเป็นอันตรายแก่สุขภาพของบุคคลทั่วไปให้เจ้าของสัตว์ แยก กักสัตว์นั้นไว้ต่างหาก และแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขทราบ รวมถึงต้องแจ้งให้สัตว์แพทย์ของหน่วยงานราชการทราบและต้องปฏิบัติตามคำแนะนำโดยเคร่งครัด

หมวด ๓

การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดการเลี้ยงสัตว์ หรือห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ เฉพาะเขตควบคุมการปล่อยสัตว์ เฉพาะในเขตท้องที่ใดท้องที่หนึ่งหรือเต็มพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์เพื่อการกุศลตามประเพณี

ข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์จะต้องควบคุมดูแลสัตว์และสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนมิให้ก่อเหตุรำคาญแก่ผู้อื่น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น พนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ ซึ่งอยู่ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง หรือเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจจับสัตว์ และนำสัตว์ไปกักไว้ในที่สำหรับสัตว์ ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวันเมื่อพ้นกำหนด แล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง หรือกรณีสัตว์นั้นอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เหตุสมควรในระหว่างการจับสัตว์ หากสัตว์วิ่งหนีจนเกิดอุบัติเหตุอื่นใดทำให้สัตว์บาดเจ็บ หากเป็นเหตุที่โดยพฤติการณ์ต้องเกิดขึ้น และเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง จะไม่รับผิดชอบต่อความเสียหายใดๆ ที่เกิดขึ้น กรณีถ้าความเสียหายเกิดขึ้น ต่อบุคคลที่สาม อันเนื่องมาจากการกระทำดังกล่าวบุคคลดังกล่าวย่อมมีสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายได้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง จะพิจารณาไล่เบียดความผิดตามข้อเท็จจริงข้อ ๑๖ เมื่อได้จับสัตว์มากักไว้ ตามความในข้อ ๑๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะปิดประกาศแจ้งให้เจ้าของทราบและให้มารับสัตว์คืนภายในสามสิบวัน นับตั้งแต่วันที่ได้จับสัตว์มากักไว้ โดยประกาศไว้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง หรือที่เปิดเผยเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันแล้ว ไม่มีผู้ใดแสดงตัวเป็นเจ้าของสัตว์ให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้คืนสัตว์นั้นแก่เจ้าของสัตว์ และได้รับชำระอัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๖ กรณีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้รับคืนสัตว์นั้น เจ้าของสัตว์ต้องเสียค่าธรรมเนียมการปรับและเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๗ กรณีที่กักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้น ตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาด และค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทน ตัวสัตว์กรณีสัตว์นั้นตาย หรือเจ็บป่วยไม่สมควรจำหน่ายต่อไป หรือเป็นโรคติดต่อ ที่อาจเป็นอันตรายแก่สัตว์อื่นๆ หรือเมื่อสัตว์แพทย์ได้ตรวจสอบและให้ความเห็นเป็นลายลักษณ์อักษรแล้วเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายได้ ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดตามข้อ ๑๖

ข้อ ๑๘ หากเจ้าของสัตว์ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวง หรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือคำสั่ง ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้เจ้าของสัตว์แก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าเจ้าของสัตว์ไม่แก้ไขหรือถ้าการเลี้ยงสัตว์

/เจ้าของสัตว์...

หรือปล่อยสัตว์นั้น จะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดการเลี้ยงสัตว์ทันทีเป็นการชั่วคราว จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง ให้กำหนดระยะเวลาที่ต้องปฏิบัติ ตามคำสั่งไว้ตามสมควร แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีมีคำสั่งให้หยุดดำเนินการทันที

ข้อ ๑๙ กรณีการเลี้ยงสัตว์ในสถานที่ของเอกชนหรือทางสาธารณะ ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อื่น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือผู้ครอบครองสถานที่เลี้ยงสัตว์ระงับเหตุรำคาญภายในเวลาอันควร และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการ เพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคตให้ระงับไว้ในคำสั่งนั้น

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๐ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๒๐.๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒๐.๒) เข้าไปในสถานที่ใดๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการเพื่อตรวจสอบ หรือควบคุมเพื่อให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้น

(๒๐.๓) แนะนำให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติตามข้อบัญญัติหรือตามพระราชบัญญัติ ผู้ได้รับใบอนุญาต หรือหนังสือรับรองการแจ้งปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือหนังสือรับรองการแจ้งหรือตามข้อบัญญัตินี้

(๒๐.๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใดๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๒๐.๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใดๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใดๆ เป็นปริมาณพอสมควรเพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๑ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจตั้งแต่ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๒ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๓ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโนนแดงรักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่

(ลงชื่อ)

(นายไพโรจน์ พัฒนเดชากุล)
นายกองค้การบริหารส่วนตำบลโนนแดง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายโสวัฒน์ ดาวะศรี)
ปลัดอำเภอ(เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการพิเศษ)รักษาราชการแทน
นายอำเภอโนนแดง

อัตราค่าธรรมเนียมการปรับและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์
บัญชีท้ายข้อบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลโนนแดง
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ลำดับที่	ประเภท	ค่าทำธรรมเนียม บาท/ปี
	<u>ค่าธรรมเนียมการปรับ</u>	
๑.	ช้าง ค่าปรับเชือกละไม่เกิน	๑,๐๐๐.- บาท
๒.	ม้า โค กระบือ สุกร ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๕๐๐.- บาท
๓.	แพะ แกะ ล่อ ลา สุนัข ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๒๐๐.- บาท
๔.	สัตว์อื่นๆ ค่าปรับตัวละไม่เกิน	๑๐๐.- บาท
	<u>ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์</u>	
	ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูสัตว์แต่ละประเภท	ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริง